

Programa

CATALÀ NIVELL B1

Elemental Semipresencial (B1)

1. Nivell B1

El nivell B1 és el tercer que estableix el Consell d'Europa en l'aprenentatge de llengües, en una escala de sis nivells (A1, A2, B1, B2, C1, C2). El nivell B1 és conegut també amb el nom de *nivell llindar*, en català, o *threshold*, en anglès i defineix els usuaris que comencen a poder actuar amb independència en les situacions de comunicació.

2. Nivell B1 de català al Servei de Llengües

El Servei de Llengües ofereix el nivell B1 de català en un sol curs sense subdivisions.

3. Modalitat d'aprenentatge

El Servei de Llengües ofereix cursos de diverses modalitats: presencials, semipresencials i virtuals. En el cas del curs Elemental Semipresencial (B1) la modalitat que s'ofereix actualment del curs és la semipresencial, amb ús del material Parla.Cat.

4. Destinataris

Els cursos de llengua general de les diverses llengües del Servei de Llengües s'adrecen a un públic de persones adultes, singularment els estudiants universitaris de la UAB i altres col·lectius de la universitat com el del personal docent o el personal d'administració i serveis. Qualsevol persona adulta, amb tot, vinculada o no a la UAB, es pot matricular als cursos si té el nivell requerit per fer-ho.

5. Objectiu general del nivell B1

Tal com estableix el *Marc europeu comú de referència per a les llengües* (MECR) del Consell d'Europa, en completar el nivell B1 els aprenents han de poder comprendre les idees principals d'una informació clara sobre temes relatius a la feina, a l'escola, a l'oci, etc. Han de poder fer front, d'altra banda, a la major part de situacions lingüístiques que poden aparèixer quan es viatja en una zona on es parla la llengua objecte d'aprenentatge. Han de poder produir, també, un discurs senzill i coherent sobre temes que els són familiars o d'interès personal. I, igualment. Han de poder descriure fets i experiències, somnis, esperances i ambicions, i donar raons i explicacions de les opinions i projectes de manera breu.

Programa

6. Objectius per destreses

Els objectius del nivell B1 per destreses, d'acord amb el MECR, són els següents:

Comprensió oral

L'aprenent pot comprendre les idees principals d'un discurs clar i en llenguatge estàndard sobre temes familiars, que es poden trobar a la feina, a l'escola, durant el temps lliure, etc. Pot comprendre, també, la idea principal de molts programes de ràdio i televisió que tracten assumptes actuals o d'interès personal o professional, si l'articulació és relativament lenta i clara.

Comprensió lectora

L'aprenent pot comprendre textos que utilitzen un llenguatge molt habitual i quotidià o que està relacionat amb la feina. Pot comprendre la descripció de fets, sentiments i desitjos en cartes personals.

Expressió oral

L'aprenent ha de poder connectar frases d'una manera senzilla per tal de descriure experiències i fets, els seus somnis, les seves esperances o les seves ambicions. Pot donar raons o explicacions breus sobre opinions i projectes. Pot explicar una història o relatar l'argument d'un llibre o d'una pel·lícula i descriure les seves reaccions.

Expressió escrita

L'aprenent pot escriure textos senzills i ben cohesionats sobre temes familiars o d'interès personal. Pot escriure cartes personals que descriuen experiències i impressions.

Interacció oral

L'aprenent ha de poder fer front a la majoria de situacions que poden aparèixer en viatjar a un indret on es parla la llengua objecte d'aprenentatge. Pot participar espontàniament en una conversa sobre temes familiars o d'interès personal o relatius a la vida quotidiana (per exemple, família, aficions, feina, viatges i fets quotidians).

7. Competència lingüística comunicativa del nivell B1

Els usuaris i aprenents de llengües fan servir un gran nombre de competències (generals, saber fer, saber ser, saber aprendre). Les competències específicament lingüístiques del nivell es descriuen a continuació.

Programa

7.1. Competències lingüístiques

7.1.1. Competències gramatical i ortogràfica

Aspectes de gramàtica

Ortografia

- Vocalisme: grafies que representen els sons vocàlics; fenòmens d'alternança vocàlica: plurals en *-es*, terminacions verbals en *a/e* àtones. Accentuació d'alguns diacrítics freqüents (*bé, dóna, és, més, nèt, pèl, què, sé, són, té, véns*) i terminacions verbals (*futur, imperfet, present i imperfet subjuntiu*). La dièresi en els grups *gu i qu*, en paraules freqüents (*països*) i en les formes verbals (*trii, creuin*). L'apostrofació: regles generals per a l'article, la preposició *de* i els pronoms febles. El guionet en els numerals i pronoms febles.
- Consonantisme: grafies que representen els sons consonàntics. Ortografia bàsica dels mots del vocabulari bàsic; ortografia de la *b/v*: temps pretèrit en *-ava*, alternances *u/v* (*blau/blava, atractiu/va*); *p/b* (*sap/saben*); *t/d* (*divertit/da, nebot/da*); gerundi en *-t*; alteracions ortogràfiques bàsiques lligades a la morfologia: *c /ç, j/g, c/qu, g/gu; rr, ix i ss* entre vocals, *ig* a final de paraula.

Morfologia

- Morfologia del substantiu i de l'adjectiu: formació regular, irregular i invariable del gènere i del nombre amb alteració gràfica d'accent i canvis ortogràfics. Concordança amb el nom. Adjectius superlatius (*-íssim*), intensius (*-et, -ó*).
- Determinants: l'article determinat i indeterminat (formes apostrofades i contraccions); demostratius i possessius (formes i ús); quantitatius indefinits (*cap, gens de, massa gaire, poc, algun, tant*); numerals ordinals i cardinals (*mig, quart*); col·lectius i multiplicadors (*més/menys, tant, tanta, tants, tantes, cada*).
- El verb: conjugació regular i irregular del mode indicatiu (*present, imperfet, passat prifràstic, perfet, plusquamperfet, futur*), del mode subjuntiu (*present, imperfet*), el mode condicional (*simple*) i el mode imperatiu afirmatiu i negatiu regular i alguns verbs irregulars (*anar, fer, escriure, seure, dur, venir, tenir, saber, ser; admetre, permetre*). Participis regulars i irregulars. Copulatius (*ser, estar, tenir, quedar-se, tornar-se, semblar, assemblar-se*). Formació de verbs a partir de substantius i adjectius (sufixos *-ejar, -itzar, -ificar*).
- Adverbis: ús dels adverbis i locucions adverbials més freqüents de temps (*llavors, aleshores, encara, com més aviat millor, l'endemà*), d'ordre (*en primer lloc, per començar, d'altra banda*), de lloc (*enllà, enlloc, pertot arreu*), de direcció (*endins, enfora*), de manera (*malament, pitjor, de debò, per força*), de quantitat (*almenys, com a mínim, prou*), de possibilitat (*potser, si de cas, vejam si*), d'afirmació (*i tant, és clar*),

Programa

de negació (*i ara*), de grau quantitatiu (*si fa no fa*), de dubte (*potser*), de reiteració (*una altra vegada*).

- Els pronoms febles: usos més freqüents; formes plenes, elidides, reforçades, reduïdes segons la posició respecte el verb (apostrofació i guionet). Substitució de les funcions sintàctiques d'objecte directe i objecte indirecte per pronoms febles. Ús dels pronoms *en* i *hi* amb verbs de moviment. Ús dels pronoms amb verbs de règim preposicional (*recordar-se'n*, *adonar-se'n*, *pensar-hi*). Ús emfàtic dels pronoms interrogatius i indefinits (*què*, *qui*, *quin*, *on*, *com*, *quan*, *quant*, *cadascú*, *tot*, *qualsevol*, *ningú*, *res*).
- Els pronoms relatius: usos més freqüents. Forma i funcions del relatiu àton *que* en funció de CD i els compostos *el qual*, *la qual...* amb antecedent explícit i darrere les preposicions *a*, *amb*, *de*, *en*, *per*.
- Les preposicions i locucions prepositives freqüents: Usos més freqüents: *pel que fa a*, *quant a*, *arran de*, *amb motiu de*, *en lloc de*, *en comptes de*.
- Conjuncions i locucions conjuntives de coordinació i subordinació: *encara que*, *tot i que*, *sinó*, *més aviat*, *doncs*, *per tant*, *així*, *sempre que*, *cada vegada que*

Percepció i producció dels símbols dels textos escrits

- Grafies i signes ortogràfics (*accent*, *apòstrof*, *dièresi*, *guió*).
- Convencions: abreviatures d'ús freqüent (*dl*, *dg*, *2n*, *pral*, *c.*, *av.*).
- Puntuació: *la coma*, *el punt*, *els signes d'interrogació*.

7.1.2. Competències lèxica i semàntica

Àrees de lèxic

- Àmbit social, laboral i acadèmic relacionat amb els interessos de l'aprenent (*família*, *amistats*, *animals*, *feina*, *habitatge i allotjament*, *alimentació*, *activitats acadèmiques*).
- Àmbit públic d'interès general (*transports*, *comerços*, *gastronomia*, *mitjans de comunicació*, *espectacles*, *sanitat*, *turisme*, *esports*, *clima*, *premsa*, *diccionaris*, *contes senzills*, *organismes públics*, *avaries*).

Elements lèxics

- Qualificadors: adjectius comparatius gradatius i superlatius: *millor/pitjor*, *el millor*, *el pitjor*.
- Les perífrasis verbals d'obligació (*haver de + inf.*, *caldre que + subj*), de probabilitat (*deure+ infinitiu*), de realització recent (*acabar de + inf.*), d'aproximació (*venir a + inf.*) i incoatiu (*començar a + inf.*, *posar-se a + inf.*)
- Afixos més usuals: prefixos i sufixos que indiquen conjunts (*-ada*, *-at*, *-menta*), dimensions i mides (*-et*, *-às*, *-ària*, *-ada*), qualitats o estats (*-or*, *-esa*, *-ia*, *-tat*, *-itud*, *-ció*) acció (*-ment*, *-atge*), tendències o ideologies (*-isme*, *-ista*).

Programa

- Frases fetes i expressions: per opinar i contra argumentar; per expressar esperança, alleujament, confiança, seguretat i inseguretat, penediment, indiferència, sorpresa, resignació, impaciència, conformitat i disconformitat; per reaccionar davant d'anècdotes inesperades.

Elements gramaticals

- Prefixos i dels sufixos: significació dels més corrents (diminutius, augmentatius, noms d'oficis, etc.).
- Verbs de règim preposicional (*atrevir-se a, començar a, decidir-se a, negar-se a, pensar en, confiar en*).
- Conjuncions: condicional *si* i distinció entre *si no* i *sinó*; finalitat amb *perquè*; conseqüència: *doncs, per tant*.
- Estructures oracionals: oracions coordinades i juxtaposades. Frases simples: declaratives, exclamatives i interrogatives. Oracions substantives i adjectives.
- Estructures temporals: *quan +subjuntiu/indicatiu*.

Aspectes de semàntica de les paraules

- Conèixer i aplicar algunes locucions i perífrasis usuals com a recursos de variació lèxica.
- Comprendre els procediments de composició del lèxic i alguns refranys i frases fetes per tal d'enriquir el propi discurs.

7.1.3. Competència fonològica i de pronunciació

Aspectes relacionats amb la percepció i la producció de les unitats de so i els seus fenòmens, amb la prosòdia:

- Reconèixer, comprendre i aplicar les regles generals i bàsiques que regeixen els aspectes de pronúncia del vocalisme (*pronunciació de l'obertura vocàlica de la e i de la o; enllaços vocàlics: elisions marcades i no marcades gràficament*); i del consonantisme: oclusives a final de mot (*b/p, d/t, c/g*); altres consonants a final de mot: nasals, -s, emmudiments (-nt, -r...); la *l*z en tots els contextos */s/ i /z/; /ts/ i /tz/*; fricatives; grups consonàntics *-cc, ex-*.
- Pronunciació, entonació, ritme i velocitats adequats.
- Saber fer l'entonació i les pauses adequades en la lectura en veu alta perquè siguin intel·ligibles per part dels oients i transmetin la coherència i significat del text.

7.2. Competència sociolingüística i competències pragmàtiques

Competència sociolingüística: l'aprenent ha de ser capaç de comunicar-se en una varietat estàndard neutra pròxima a la seva varietat dialectal habitual, en un registre col·loquial (per

Programa

relacionar-se amb els amics i companys) però també semiformal (que li permeti actuar en el àmbit laboral o acadèmic); s'adona de les normes de cortesia més importants i sap com actuar perquè coneix les diferències que hi ha entre els costums, els usos i les actituds de la seva llengua i el català.

Competències pragmàtiques

- **Discursiva:** prepara una intervenció oral o fa un escrit seleccionant la informació necessària i la distribueix segons el tipus de text; utilitza amb flexibilitat un repertori ampli d'elements lingüístics senzills a fi d'expressar l'essencial del que vol dir. Té una fluïdesa raonable per narrar o fer descripcions senzilles i se serveix dels connectors més freqüents per enllaçar frases senzilles.
- **Funcional:** Pot expressar-se amb relativa facilitat encara que tingui problemes de formulació que provoquen pauses o condueixen a situacions sense sortida, és capaç de continuar el seu discurs de manera efectiva i prou precisa sense ajuda.

8. Enfocament i metodologia

Els cursos de llengua general del Servei de Llengües es basen en l'enfocament comunicatiu i en el treball per tasques, per bé que puntualment s'hi poden fer servir altres enfocaments i mètodes. Les classes són eminentment pràctiques i s'hi fomenta l'aprenentatge cooperatiu i la participació efectiva dels aprenents, individualment, en parelles o en grups.

Entre les activitats que es duen a terme a les aules hi ha, per exemple, llegir textos de mena diversa amb objectius també diversos (comprendre el text, localitzar-ne informació específica, reelaborar-lo); participar en converses no assajades; participar en debats i discussions, expressar opinions i arguments de manera fluida i estructurada; fer presentacions, orals sobre temes preparats prèviament, escriure textos de tipologies diverses segons el nivell.

Si bé els cursos de llengua general s'enfoquen a un idioma concret, s'hi té molt present que l'aprenent de llengua construeix progressivament la seva competència plurilingüe, que és fruit de l'amalgama de tots els coneixements i les destreses de les diverses llengües que coneix. Alhora, s'hi té present que l'aprenent desenvolupa la competència pluricultural i la competència intercultural, que són promogudes en els cursos. Totes aquestes competències es consideren decisives per a un ús efectiu de la llengua i contribueixen a generar aprenents de llengües que puguin ser agents socials compromesos a fer possibles espais on tinguin cabuda el multilingüisme i el multiculturalisme.

Programa

Un altre aspecte destacat de l'enfocament de les accions formatives del Servei de Llengües és que l'aprenent ocupa l'espai central del procés formatiu. Tots els cursos tenen computat, d'acord amb aquest principi, un nombre d'hores de treball autònom de l'aprenent. El Servei de Llengües té un Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual on els aprenents poden trobar tota mena de recursos per a la seva formació autònoma i informal. Els cursos del Servei de Llengües potencien el component estratègic en l'aprenentatge de llengües, que contribueix a crear aprenents autònoms i els permet una aproximació més senzilla a altres llengües.

El Servei de Llengües programa activitats formatives complementàries als cursos que permeten als aprenents reforçar alguns aspectes concrets de l'aprenentatge. És el cas, per exemple, de cursos de conversa, clubs de lectura, o activitats de suport lingüístic en tàndem (consulteu-ne l'oferta actual).

9. Materials i recursos

En iniciar-se el curs, el professorat comunica els materials i recursos als alumnes, que poden ser llibres de text, dossiers, o materials a la xarxa. En el cas de cursos completament virtuals, la llicència d'ús de les plataformes és inclosa en el preu de la matrícula, fora que s'indiqui el contrari. En els altres casos, l'aprenent es fa càrrec del cost dels materials i recursos de pagament. L'accés al Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual del Servei és lliure.

10. Avaluació i certificació

Consulteu la secció específica del web.